Lietas arhīva Nr. K77-0710-23/36
ECLI:LV:RPT:2023:0202.11092027322.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2023. gada 2. februārī

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnese Zane Aldiņa,
piedaloties Rīgas Ziemeļu prokuratūras prokuroram Rihardam Plotkam,
aizstāvim zvērinātam advokātam Albertam Vaģelim,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus šādos apstākļos.

2022. gada 19. martā ap plkst. 15.30 /pers. B/, ieradās pie ieejas daudzdzīvokļu mājas kāpņu telpā pēc adreses /adrese A/, lai dotos uz savu dzīvokli Nr. /numurs/.

Lai iekļūtu kāpņu telpā, /pers. B/ pielietoja kāpņu telpas elektronisko atslēgu - čipu un atvēra durvis. Tajā brīdī kāpņu telpā pēc /pers. B/ vēlējās ieiet arī kaimiņš /pers. C/, tomēr /pers. B/ norādīja, ka katram mājas iemītniekam ir jābūt savai kāpņu telpas elektroniskai atslēgai - čipam, un nelaida viņu tālāk.

/pers. C/, uzskatot, ka tāda rīcība ir nepareiza, parāva durvis uz savu pusi un iegāja kāpņu telpā. Tad/pers.B/, būdama neapmierināta ar /pers. C/ rīcību, sāka skaļi bļaut un dusmu dēļ tīši ar tiešu nodomu paņēma slotu, un, atvēzējoties, no muguras puses, ne mazāk kā divas reizes iesita pa /pers. C/, mēģinot trāpīt galvas rajonā. /pers. C/, izvairoties no sitieniem, bloķēja abus sitienus ar labās rokas plaukstu.

Tādējādi /pers.C/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: sisti plēsta brūce labās plaukstas īkšķa pacēluma daļā, sisti plēstas brūces labās plaukstas 4. pirksta apvidū, ādas nobrāzums labās plaukstas 1. pirksta mugurējā virsmā, sisti plēstā brūce labās plaukstas īkšķa pacēluma daļā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem un izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 līdz 21 dienai.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/, paužot savu attieksmi pret apsūdzību, norādīja, ka tā viņai ir saprotama, savu vainu viņai celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas neatzina. Cietušā /pers. C/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 500 *euro* apmērā neatzina.

[3] Ņemot vērā minēto tiesas izmeklēšanā tika nolemts veikt pierādījumu pārbaudi pilnā apjomā.

[3.1] No apsūdzētās /pers. B/ tiesas sēdē liecinātā izriet, ka notikuma dienā bija izgājusi ārā pabarot kaķus, atgriežoties mājās redzējusi, ka pie mājas stāv kaimiņš /pers. C/. Atvērusi durvis vaļā ar čipu, taču nav varējusi tās aizvērt. /pers. C/ gājis aiz viņas un parāvis durvis, pagrūdis viņu ar elkoni malā un skrējis pa trepēm augšā. Esot /pers. C/ aizrādījusi, ka durvju atveršanai jālieto savs čips. Pēc kā /pers. C/ esot strauji pagriezies un sācis viņu apsaukāt par dzērāju, tad izdarījis divus soļus viņas virzienā. Esot nobijusies, paņēmusi blakus stāvošo slotu un sākusi to vicināt pašaizsardzības nolūkos, lai /pers. C/ nenāktu klāt. Varbūt ir trāpījusi, bet pa galvu nav situsi. Neesot dzērāja, strādā, mīl kaķus, bet /pers. C/ tas nepatīk. Esot kārtīga un pēc kaķu barošanas visu novāc. Kad ievākusies dzīvot mājā, esot ievērojusi, ka /pers. C/ smēķē kāpņutelpā, tādēļ izteikusi viņam aizrādījumus. Pēc šī gadījuma /pers. C/ esot viņai sejā izpūtis cigarešu dūmus. Cietušais viņu izseko un apsaukā. Slotu esot ņēmusi pašaizsardzības nolūkos, lai /pers. C/ redzētu, ka nevajag nākt klāt, bet tieši pretēji, viņš esot sācis vicināt kājas un nācis klāt. Iespējams ir trāpījusi /pers. C/, bet neatceras. Viņu starpā konflikts esot ilgstoši. /pers. C/ pēc ieiešanas kāpņu telpā nav izteicis fiziskus draudus, fiziski nav pieskāries, taču sācis vicināt kājas, tādēļ esot sākusi vicināt slotu, jo nav varējusi paredzēt viņa turpmāko rīcību. Pēc /pers. C/ grūdiena ar elkoni miesas bojājumi nav palikuši. Policijā par iepriekš notikušajiem konfliktiem ar /pers. C/ nav vērsusies. Pēc šī notikuma izvairās no tikšanās ar viņu, fiziska vardarbība nav atkārtojusies.

Tiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta pirmo punktu tika nolasītas apsūdzētās /pers. B/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

Apsūdzētā /pers. B/ nopratināta kā aizdomās turētā 2022. gada 20. aprīlī liecināja *(lietas 44.-46. lapa)*, ka 2022. gada 19. martā, dienā, es izgāju no kāpņu telpas, lai pabarotu pagalmā kaķus. Ārā stāvēja mans kaimiņš /pers.C/ (uzvārdu nezinu), es pabaroju kaķus un iegāju kāpņu telpā un sāku vērt ciet aiz sevis kāpņu telpas durvis. Bet pēkšņi /pers.C/ parāva strauji aiz durvju roktura, iegāja kāpņu telpā un pagrūda mani malā. Es viņam pateicu – "ko Jūs darāt, kāpēc grūstāties, jāņem līdzi savs čips.". Uz ko viņš man pateica, ka es esmu "dzērāja". Bet es nedzeru, strādāju. Mani viņa vārdi ļoti aizvainoja, un es nedomājot, esot ļoti satraukta par šiem vārdiem, sagrābu birsti, kas stāvēja kāpņu telpā un afekta stāvoklī iesitu viņam 2 reizes pa roku. Es ļoti nožēloju notikušo, es negribēju, lai tā notiek. Pilnībā atzīstu savu vainu. Pirms 6 gadiem es šajā mājā nopirku dzīvokli, un izrādījās, ka /pers.C/ kļuva par manu kaimiņu, mums dzīvokļi ir vienā stāvā. /pers.C/ pastāvīgi smēķēja kāpņu telpā, es viņam izteicu aizrādījumus, bet viņš turpināja smēķēt un sāka mani apsaukāt, piemēram, par līko, ka man ir līks deguns, līkas kājas un, ka es esmu bezzobaina, vispār periodiski mani visādi apvainoja. Es dzīvoju pastāvīgā stresā šī cilvēka dēļ, tāpēc laikam nervi arī neizturēja. Īstenībā es esmu ļoti mierīgs cilvēks. Bija vēl gadījums pirms 2 gadiem, /pers.C/ mani pagrūda, es par brīnumu nenokritu un neko sev nesalauzu.

Apsūdzētā /pers. B/ nopratināta kā apsūdzētā 2022. gada 17. jūnijā liecināja *(lietas 51.-51. lapa)*, ka apsūdzība ir skaidra un saprotama, savu vainu atzīstu pilnībā, citu lūgumu nav. Palieku pie policijā sniegtajām liecībām. Piekrītu apsūdzības pozīcijai, bet nepiekrītu cietušā pieteiktajai morālā kaitējuma kompensācijas summai 500 *euro* apmērā. Varu strādāt fizisku darbu.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. B/ norādīja, ka nezin vai uztur pirmstiesas procesā sniegtās liecības. Sniedzot liecības nedomāja, ka viss beigsies tiesā. Nezin kādēļ tikai tiesā norāda, ka ir aizstāvējusies.

Atbildot uz prokurora jautājumiem papildus liecināja, ka nezin vai izdarīja 2 sitienus /pers. C/. Esot divas reizes novicinājusies ar slotu, licies, ka /pers. C/ uzbruks. Pēc aizstāvēšanās /pers. C/ ir aizgājis mājās, bet pati nolikusi slotu un devusies uz savām mājām.

Atbildot uz aizstāvja jautājumiem papildus liecināja, ka vienreiz jau cietušais /pers. C/ esot pret viņu pielietojis fizisku spēku. Tas noticis ziemā, kad /pers. C/ esot aizrādījis par kaķu barošanu un pagrūdis. Konflikta pamatā ir kaķu barošana un aizrādīšana /pers. C/ par smēķēšanu. /pers. C/ ieejot kāpņu telpā viņu ir pagrūdis pietiekami spēcīgi un, ja nebūtu bijusi siena, tad būtu nokritusi zemē. Kad /pers. C/ esot sācis nākt viņas virzienā esot domājusi, ka var būt agresijas turpinājums, bet, kad viņš sāka vicināties ar kājām, licies, ka cenšas trāpīt ar kāju tādēļ ņēma slotu, lai atvairītu viņa uzbrukumu. Viss esot noticis ātri, /pers. C/ asinis kāpņu telpā nav redzējusi.

Atbildot uz tiesas jautājumu papildus liecināja, ka gribētu izlīgt ar cietušo /pers. C/, bet nepiekrīt kompensācijas apmēram.

Izvērtējot apsūdzētās /pers. B/ liecības, tiesa atzīst, ka apsūdzētās tiesas sēdē sniegtās liecības ir vērtējamas kā pretrunīgas, sniegtas nolūkā mazināt savu vainas pakāpi un realizējot izraudzīto aizstāvības pozīciju. Tiesa par patiesām atzīst apsūdzētās /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, jo tajās apsūdzētā detalizēti apraksta, kā nodarījusi /pers. C/ miesas bojājumus, pamatojusi savas rīcības iemeslus ar to, ka /pers. C/ viņu nosaucot par dzērāju ir ļoti aizvainojis, arī iepriekš periodiski ir aizvainojis, tādēļ, būdama satraukta par viņa vārdiem, ir iesitusi.

[3.2] No cietušā /pers. C/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām *(lietas 18.-19. lapa un 21.-22. lapa)* izriet, ka konflikts ar kaimiņieni /pers.B/ no dzīvokļa Nr. /dzīvokļa numurs/, sākās par to, ka viņa baroja kaķus pie daudzdzīvokļu nama. 2022. gada 19. martā ap plkst. 15.30 atgriežoties savā dzīvesvietā no veikala un nākot iekšā daudzdzīvokļu namā /adrese/, viņam pa priekšu pagāja kaimiņiene /pers.B/, kura noskanēja kāpņu telpas durvju čipu, atvēra durvis un iegāja kāpņutelpā. Kamēr durvis neaizvērās, mēģināja pats ienākt kāpņutelpā, bet /pers.B/ ieķērās kāpņutelpas durvju rokturī no iekšpuses un neļāva ieiet kāpņu telpas iekšpusē, sakot, ka katram ir jābūt savam durvju čipam. Šādu uzvedību uztvēra par neētisku un parāva durvis uz savu pusi. Kaimiņiene /pers.B/ sāka lamāties, paķēra slotu, kas atradās kāpņutelpā un mēģināja iesist, bet apgriežoties ar roku nobloķēja slotas kātu un saņēma sitienu pa labās rokas plaukstu. /pers.B/ mēģināja sist atkārtoti, bet sitieni tika apturēti ar kāju. Pēc tam, aizejot uz savu dzīvokli pamanīja, ka uz labās rokas plaukstas ir asiņojoša brūce. Kaimiņiene esot bijusi alkohola reibumā. Nekad neesot viņu aizskāris ne ar vārdiem, ne fiziski. Sakarā ar nodarītajiem miesas bojājumiem materiālais kaitējums nav nodarīts, bet morālais kaitējums ir nodarīts 500 *euro* apmērā.

Tiesas sēdē cietušais /pers. C/ uzturēja savas pirmstiesas procesā sniegtās liecības. No cietušā /pers. C/ tiesas sēdē papildus sniegtajam liecībām izriet, ka pēc ieiešanas kāpņu telpā intuitīvi ir sajutis neizskaidrojamas briesmas. Esot automātiski pagriezies, kad apsūdzētā izdarīja sitienus ar slotu galvas rajonā. Paspējis aizsegt seju, tāpēc trāpīja tikai pa roku. Sāka atkāpties, ieraudzīja asinis, taču /pers. B/ turpināja sist kopumā izdarot 12 sitienus, no kuriem 2 sitieni radīja plēstas brūces plaukstai. Konfliktu pamatā ir /pers. B/ kaķu barošana zem viņa dzīvokļa logiem, jo dzīvoklī sāka nākt nepatīkamas smakas, kad šis jautājums tika atrisināts ar /pers. B/ nekontaktējās un līdz šim notikumam nekomunicēja, nesveicinājās. Sitienus atvairīja ar kājām un uz tām palika zilumi, bet pie ārsta nevērsās, jo uzskata tos par sīkumiem. Uzturēja savu pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju, norādot, ka 500 *euro* ir minimālā summa par nodarīto, jo divus mēnešus esot bijis paaugstināts asinsspiediens, trīcēja rokas, praktiski kļuva par guļošu cilvēku. Ir pensionārs, invalīds, algotu darbu nestrādā, sekas pēc traumas jūt joprojām. Pēc notikušā /pers. B/ nav atvainojusies.

Izvērtējot cietušā /pers. C/ liecības, tiesa atzīst, ka cietušais /pers. C/ konsekventi ir liecinājis par notikušo, tādēļ tiesai nav pamats apšaubīt cietušā liecību ticamību, jo gan pirmstiesas procesā, gan tiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības ir savstarpēji saskanīgas.

[3.3] No liecinieces /pers. G/ pirmstiesas procesā 2022. gada 25. aprīlī sniegtajām liecībām *(lietas 33.-34. lapa)* izriet, ka starp viņas kaimiņiem konflikts pastāv jau sen. Pati dzīvo pretējā mājā /adrese/, tādēļ redz, kas notiek pie ēkas /adrese/. Konflikts starp kaimiņiem ir tāpēc, ka /pers.B/ baro kaķus, bet viņas kaimiņam tas nepatīk. Ir dzirdējusi kā kaimiņš apsaukā /pers.B/, bet nosaukt konkrētus datumus nevar, jo neatceras. Ir redzējusi kā /pers.B/ kaimiņš viņu spēcīgi pagrūž ar roku, izturas agresīvi. /pers.B/ raksturo, ka labu un mierīgu cilvēku.

No liecinieces /pers. G/ tiesas sēdē papildus sniegtajām liecībām izriet, ka /pers. C/ izaicina /pers. B/. /pers. B/ mēdz barot pagalma kaķus, taču /pers. C/ kaķi nepatīk un viņš kaķiem met ar akmeņiem. /pers. C/ "iet pa pēdām" /pers. B/ un izsaka riebīgus komentārus. Pirms četriem gadiem /pers. C/ esot pagrūdis /pers. B/ un viņa esot nokritusi. Toreiz ir draudējusi izsaukt policiju, bet nav izsaukusi. /pers. C/ regulāri nenovāc pēc sava suņa un speciāli iet pīpēt pie citas mājas. /pers. B/ ir laba, strādā un ir kārtīga sieviete. /pers. C/ mēdz apzināti iet pakaļ /pers. B/ un redzot, ka viņa iet iekšā kāpņutelpā, raut ārdurvis. /pers. B/ esot teikusi, ka baidās no /pers. C/. /pers. B/ dzīvo viena pati un nav neviens, kas viņu var aizstāvēt. Netic, ka /pers. B/ kaut ko ir izdarījusi /pers. C/. No notikušā pa logu ir redzējusi tikai to, ka /pers. B/ gājusi iekšā mājā un /pers. C/ strauji parāvis durvis vaļā. Ar /pers. B/ iepazinās, jo /pers. B/ baro kaķus. Ciemos viena pie otras neiet, dažreiz aprunājas. Ilgu laiku par incidentu neko nav zinājusi, vēlāk /pers. B/ pati stāstījusi, ka aizstāvējās, jo /pers. C/ viņai nācis virsū. /pers. C/ esot bezkaunīgs un arī viņu pirms 15 gadiem esot nosaucis par muļķi.

No liecinieces /pers. H/ pirmstiesas procesā 2022. gada 23. aprīlī sniegtajām liecībām *(lietas 30.-32. lapa)* izriet, ka pagājušā gada jūlija mēnesī pamanīja, ka mājas kāpņu telpas durvis visu laiku stāv vaļā. Kaimiņiene no pirmā stāva /pers. B/ pateica, ka durvis atstāj vaļā kaimiņš /pers.C/, kurš arī dzīvo pirmajā stāvā. Ar dēlu aizgāja pie kaimiņa /pers.C/ un pieklājīgi palūdza, lai viņš neatstāj vaļā kāpņu telpas ieejas durvis. Uz ko /pers.C/ pateica - "vai to jums tā "debīlķe" trakā pasūdzējās?" un piebilda, ka /pers.B/ ir dzērāja. Pajautāja, kāpēc viņš sāka ar apvainojumiem, un kāpēc viņš tā runā par /pers.B/? Viņš neko neatbildēja un vienkārši aizvēra durvis. /pers.C/ nenosauca /pers.B/ vārdā, kad sāka apvainot viņu, bet norādīja uz viņas durvīm ar roku. /pers. B/ viņai ir teikusi, ka kaimiņš /pers.C/ no dzīvokļa Nr. /numurs/, viņu, kad neviens neredz, ir grūstījis un apsaukājis. /pers.B/ ir ļoti labsirdīgs un atsaucīgs cilvēks, visiem vienmēr palīdz un ir ļoti tīrīga. Viņa baro ielas kaķus, bet vienmēr atstāj tīru vietu, viņai gandrīz visi kaimiņi nes kaķu barību. /pers.B/ ne ar vienu kaimiņu nekonfliktē, alkoholu nelieto, nekad nav redzējusi viņu piedzērušos. Vera daudz strādā.

No tiesas sēdē liecinieces /pers. H/ papildus sniegtajām liecībām izriet, ka pati notikušo konfliktu starp /pers. C/ un /pers. B/ nav redzējusi. Viņai pašai ir bijis nepatīkams incidents ar /pers. C/, tādēļ tic /pers. B/. Ar /pers. C/ nekādu attiecību neesot, pat nesveicinās. Kāpņutelpas durvju atslēgšanai ir izsniegts čips, bet ar mājas iedzīvotājiem nav vienošanās, ka katram durvis ir jāver ar savu čipu. Mājā dzīvo apmēram 10 gadus un nekad nav redzējusi, ka /pers. C/ būtu fiziski uzbrucis /pers. B/, tikai dzirdējusi kā /pers. C/ apsaukā /pers. B/.

Izvērtējot liecinieču /pers. G/ un /pers. H/ liecības tiesa secina, ka 2022. gada 19. marta notikušo konfliktu starp apsūdzēto /pers. B/ un cietušo /pers. C/ liecinieces pašas nav redzējušas. Starp cietušo /pers. C/ un apsūdzēto /pers. B/ pastāv ilgstošas konflikta attiecības. /pers. B/ tiek raksturota kā labsirdīgs cilvēks, strādīga, tīrīga ar kaimiņiem nekonfliktē.

Turklāt izvērtējot minēto liecinieču liecības, tiesa secina, ka bez ievērības nav atstājams fakts, ka lieciniecēm ar cietušo /pers. C/ ir bijuši konflikti, tādēļ liecinieces izvēlas apsūdzētajai /pers. B/ labvēlīgu faktu izklāstu, turklāt liecinieces /pers. G/ viedoklis, ka cietušais /pers. C/ ir izaicinājis /pers. B/, seko viņai, apsaukā, fiziski aizskar ir atzīstams par liecinieces subjektīvu viedokli, kas neapstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā, vien pašas apsūdzētās /pers. B/ apgalvoto.

[3.4] Bez apsūdzētās /pers. B/, cietušā /pers. C/, liecinieču /pers. G/ un /pers. H/ liecībām, tiesas izmeklēšanā pārbaudīti šādi rakstveida pierādījumi.

[3.4.1] /pers. C/ 2022. gada 19. marta iesniegums *(lietas 3.-4. lapa)*, no kura izriet, ka 2022. gada 19. martā kāpņutelpā bez iemesla uzbruka kaimiņiene vārdā /pers.B/, dzīvojoša dzīvoklī Nr. /numurs/, ar nūju ar naglām ievainoja roku;

[3.4.2] /pers. C/ 2022. gada 20. marta pieteikums Rīgas pašvaldības policijai *(lietas 5. lapa)*, no kura izriet, ka 2022. gada 19. martā, aptuveni ap plkst. 15.30, /pers. C/ atgriežoties savā dzīvesvietā /adrese/, daudzdzīvokļu namā, /pers. B/ nodarīja miesas bojājumus cietušā /pers. C/ labās rokas plaukstai;

[3.4.3] Rīgas pašvaldības policijas Elektroniskā žurnāla izdrukas *(lietas 9.-10. lapa)*, no kurām izriet, ka 2022. gada 19. martā /adrese/, Rīgā, ir noticis konflikts ar kaimiņieni no dzīvokļa Nr. /numurs/;

[3.4.4] Rīgas pašvaldības policijas Elektroniskā notikumu žurnāla *(lietas 14. lapa)* izdruka, no kuras izriet, ka konfliktu neviens no kaimiņiem nav redzējis;

[3.4.5] VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas" 2022. gada 19. marta izraksts no ambulatorās (traumu) pacienta medicīniskās kartes *(lietas 20.lapa)*, no kura ir redzams, ka /pers. C/ 2022. gada 19. martā ir konstatētas divas sistas brūces labajā plaukstā;

[3.4.6] 2022. gada 4. aprīļa Eksperta atzinums (dzīvas personas tiesu medicīniskā ekspertīze) Nr. /atzinuma numurs/ *(lietas 16.-17. lapa)*, no kura izriet, ka /pers. C/ ir konstatēti šādi miesas bojājumi: sisti plēsta brūce labās plaukstas īkšķa pacēluma daļā, sisti plēstas brūces labās plaukstas 4. pirksta apvidū, ādas nobrāzums labās plaukstas 1. pirksta mugurējā virsmā. Sisti plēstā brūce labās plaukstas īkšķa pacēluma daļā pēc sava rakstura pieskaitāma viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 dienām līdz 21 dienai.

Sisti plēstās brūces labās plaukstas 4. pirksta apvidū, ādas nobrāzums labās plaukstas 1. pirksta mugurējā virsmā pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2022. gada 19. martā, cieta priekšmeta ar asu galu iedarbības rezultātā, iespējams, lēmumā noradītajos apstākļos, saņemot sitienus ar slotas kātu, kuram ir naglas;

[3.4.7] 2022. gada 26. aprīļa Konfrontēšanas protokols *(lietas 34.-37. lapa)* no kura izriet, ka konfrontēšanas laikā aizdomās turētā /pers. B/ liecināja, ka nekad nav aizskārusi /pers. C/, tikai tajā reizē, kad nervi neizturēja un iesita viņam ar grīdas bristi, jo tika nosaukta par dzērāju.

[3.4.8] 2022. gada 25. jūlijā apsūdzētās /pers. B/ tiesā iesniegtā fotogrāfijas izdruka, no kuras ir redzama slota, kas stāvēja kāpņu telpā un kuru apsūdzētā /pers. B/ ir vicinājusi konflikta laikā ar cietušo /pers. C/.

[3.5] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa nekonstatē pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā, tādēļ tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem, ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

[4] Izvērtējusi augstāk minētos pierādījumus kopumā ar visiem lietas materiāliem, tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, lai apsūdzētas /pers. B/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificētu tās pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas, tas ir, par viegla miesas bojājuma tīšu nodarīšanu.

[4.1] Tiesa atzīst, ka ar 2022. gada 19. marta /pers. C/ iesniegumu un pieteikumu Rīgas pašvaldības policijai kā arī Rīgas pašvaldības policijas Elektroniskā žurnāla izdrukām un konfrontēšanas protokolā fiksētajām ziņām ir pierādīts, ka 2022. gada 19. martā, aptuveni ap plkst. 15.30, daudzdzīvokļu namā /adrese/, starp cietušo /pers. C/ un apsūdzēto /pers. B/ notika konflikts, kā rezultātā, apsūdzētā /pers. B/ nodarīja miesas bojājumus cietušajam /pers. C/. Konflikta faktu, vietu un laiku ar savām liecībām apstiprina gan cietušais /pers. C/, gan apsūdzētā /pers. B/.

To, ka konflikta rezultātā cietušais /pers. C/ guva miesas bojājumus apliecina lietā esošais VSIA "Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas" izraksts no ambulatorās (traumu) pacienta medicīniskās kartes un Eksperta atzinumā konstatētais, ka /pers. C/ ir sisti plēsta brūce labās plaukstas īkšķa pacēluma daļā, sisti plēstas brūces labās plaukstas 4. pirksta apvidū, ādas nobrāzums labās plaukstas 1. pirksta mugurējā virsmā. Sisti plēstā brūce labās plaukstas īkšķa pacēluma daļā, kas pēc sava rakstura pieskaitāma viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku no 7 dienām līdz 21 dienai. Savukārt to, ka miesas bojājumus cietušajam /pers. C/ nodarīja apsūdzētā /pers. B/ pierāda gan cietuša /pers. C/, gan pašas apsūdzētās /pers. B/ liecības. To, ka miesas bojājumi tika nodarīti ar slotu izriet no cietušā /pers. C/ liecībām, apsūdzētās /pers. B/ liecībām kā arī apsūdzētās /pers. B/ tiesai iesniegtās slotas fotogrāfijas izdrukas.

[4.2] Tiesa noraida aizstāvības izvirzīto argumentu, ka apsūdzētā /pers. B/ attaisnojama, jo lietā pastāv Krimināllikuma 28. pantā paredzētie krimināltatbildību izslēdzošie apstākļi - apsūdzētā /pers. B/ atradusies nepieciešamās aizstāvēšanās situācijā, jo tiesa nekonstatē, ka cietušais /pers. C/ notikuma dienā būtu pret apsūdzēto /pers. B/ pielietojos vardarbību - uzbrucis un apsūdzētā /pers. B/, lai atvairītu šo uzbrukumu, būtu spiesta nodarīt cietušajam /pers. C/ kaitējumu.

Nepieciešamās aizstāvēšanās gadījumā obligāts nosacījums ir reāla apdraudējuma esība.

Tiesību doktrīna ir pausts viedoklis, ka aizstāvoties pret uzbruku, lai kaitējuma nodarīšanu uzbrucējam varētu atzīt par tiesisku, ir jāievēro stingri nosacījumi *(skat. U. Krastiņš, V. Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII^2) Otrais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu Aģentūra, 2018, 142. lapa).*

Savukārt, lai nepieciešamo aizstāvēšanos varētu uzskatīt par likumīgu un pieļaujamu apdraudējumam ir jābūt kaitīgam, patiesam un īstenam, tas tiek izdarīts reāli *(skat. Augstākas tiesas plēnuma 1995. gada 29. maijs lēmums Nr. 3 "Par tiesu praksi, piemērojot likumus par nepieciešamo aizstāvēšanos" 2. punkts)*.

Izvērtējot lietā noskaidrotos apstākļus, tiesa atzīst, ka cietušā /pers. C/ rīcība - ieejot kāpņu telpā un pagružot apsūdzēto /pers. B/ ar elkoni malā, izsakot aizskarošu piezīmi un strauji pagriežoties pret viņu, nav atzīstama par reālu uzbrukumu, jo šāda cietušā rīcība, tiesas ieskatā, nekādā veidā neapdraudēja ne apsūdzētās /pers. B/ veselību, ne dzīvību un neattaisno apsūdzētās /pers. B/ rīcību – vieglu miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam /pers. C/, kas izraisīja viņam īslaicīgu veselības traucējumu.

Turklāt bez ievērības nav atstājams arī pašas apsūdzētās /pers. B/ liecībās norādītais, ka cietušā /pers. C/ rokās nav redzējusi kādu priekšmetu, fiziski viņu nav aizskāris, pagrūžot ar elkoni malā miesas bojājumus nav nodarījis. Savukārt savās pirmstiesas liecībās, kuras tiesa ir atzinusi par ticamām, apsūdzētā /pers. B/ savas darbības ir pamatojusi ar aizvainojumu pret cietušo /pers. C/, jo viņš esot viņu nosaucis par dzērāju un arī iepriekš dažādi apsaukājis.

Tiesa noraida aizstāvja argumentus, ka cietušais /pers. C/ lietā ir sniedzis pretrunīgas liecības par izdarīto sitienu daudzumu un lokāciju.

Tiesa jau iepriekš ir atzinusi, ka cietušais /pers. C/ ir sniedzis konsekventas liecības, kurās ir norādījis, ka tieši divu sitienu rezultātā viņam tika nodarīti miesas bojājumi nevis divpadsmit, ko apstiprina arī eksperta atzinums, savukārt, no cietušā /pers. C/ liecībām ir secināms, ka sitiens viņam tika izdarīts no mugurpuses, galvas rajonā, nevis pa galvu un apgriežoties cietušais ar roku ir bloķējis slotu, tādēļ saņēmis sitienus pa labās rokas plaukstu.

[4.3] Izvērtējot pārbaudītos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu, ka apsūdzībā norādītās /pers. B/ darbības atbilst Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzētajam noziedzīgajam nodarījumam, un tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes.

[4.3.1] Tiesa atzīst, ka ir pilnībā pierādīts apsūdzētajai /pers. B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma objektīvās puses darbību kopums – aktīvas apsūdzētās /pers. B/ darbības, kuru rezultātā cietušajam /pers. C/ tika nodarīti viegli miesas bojājumi, kā rezultātā tika apdraudēta viņa veselība.

[4.3.2] Tiesas ieskatā, ir pilnībā pierādīts, ka apsūdzētās /pers. B/ faktiskās darbības, tīši, vismaz divas reizes iesitot cietušajam /pers. C/ ar slotu ir

cēloniskā sakarā ar cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem.

Turklāt bez ievērības nav atstājams apstāklis, ka apsūdzētā /pers. B/ cietušajam /pers. C/ nodarīja miesas bojājumus savstarpēja ilgstoša konflikta rezultātā, par kura esību liecināja gan pati apsūdzētā /pers. B/ un, kas izriet arī no cietušā /pers. C/ liecībām.

[4.3.3] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ varēja un viņai arī vajadzēja apzināties, ka šādu sitienu rezultātā cietušajam /pers. C/ var tikt nodarīti miesas bojājumi.

[4.4] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19. panta trešajai daļai visas saprātīgas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Novērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopsakarā tiesa atzīst, ka apsūdzībā norādītie faktiskie apstākļi ir pilnībā pierādīti un nepastāv nekādas saprātīgas šaubas, kas būtu vērtējamas par labu apsūdzētajai /pers. B/. Tiesa nav radusi pamatojumu tam, lai izbeigtu kriminālprocesu, attaisnotu apsūdzēto /pers. B/ vai atbrīvotu viņu no soda vispār.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ ir izdarījusi Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu un par tā izdarīšanu ir sodāma, tiesai nerodas nekādas saprātīgas šaubas par to, ka apsūdzētā /pers. B/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu apsūdzībā norādītajos apstākļos.

[5] Krimināllikuma 35. pantā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro un trešo daļu, nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[6.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta otro un trešo daļu, tiesa konstatē, ka apsūdzētā /pers. B/ ir izdarījusi vienu mazāk smagu noziegumu.

[6.1.1] Par Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzēto nodarījumu ir paredzēts sods - brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods.

[6.2] Noziedzīgs nodarījums pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas bija vērsts pret cietušā /pers. C/ veselību, konflikts bija savstarpējs, kam pamatā bija jau iepriekšējas konfliktējošas attiecības. Konflikta rezultātā cietušajam /pers. C/ tika radīts kaitējums veselībai – viegli miesas bojājumi, kas radīja nepieciešamību vērsties ārstniecības iestādē. Cietušā /pers. C/ veselībai paliekošas sekas nav radītas.

[6.3] Par apsūdzētās /pers. B/ personību noskaidrots.

/pers. B/ ir dzimusi 1955. gada 14. septembrī. Dzīvesvieta /adrese/. Dzīvo viena. Pensionāre. Apgādājamo personu nav. Rūpējas tikai par kaķiem. Strādā /darba vieta/ par apkopēju. Ikmēneša ienākumi ir apmēram 700 *euro*. Iepriekš nekad nav sodīta. Pēc apsūdzētās /pers. B/ vārdiem ir nelielas veselības problēmas, bet kopumā veselības stāvoklis ir labs.

Darba vietas - /darba vieta/ sniegtajā raksturojumā par apsūdzēto /pers. B/ tiek norādīts, ka /darba vieta/ strādā no 2018. gada 1. oktobra apkopējas amatā. Izceļas ar augstu profesionalitāti, punktualitāti un atbildību. Disciplinārsodu nav. Ar kolēģiem un skolēniem ir draudzīgas attiecības. Izrāda palīdzību un smalkjūtību. Sarežģītās, konflikta situācijās ir atturīga, korekta, prot nogludināt problēmu un pavērst to mierīgā risinājuma plūsmā. Nav sliktu ieradumu. Dzīves vadlīnijas pareizas, cenšas strādāt izcili un arī citiem iesaka labāk strādāt un godīgi pildīt savus darba pienākumus.

[6.4] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48. pantu apsūdzētās /pers. B/ atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

[6.5] Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētās /pers. B/ personību, tiesas ieskatā, apsūdzētajai nav nosakāms ne brīvības atņemšanas sods, ne īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, jo lietā ir iegūtas pozitīvas personību raksturojošas ziņas, noziegumu ir izdarījusi pirmo reizi savā dzīvē, būdama jau pensijas vecumā, noziedzīgā nodarījuma rezultātā nav iestājušās smagas sekas, kas norāda uz to, ka apsūdzētās /pers. B/ pāraudzināšana ir iespējama bez izolācijas no sabiedrības.

Turklāt tiesa atzīst, ka apsūdzētajai /pers. B/ nav piemērojams naudas sods, jo tas nav atbilstošs viņas personībai. Naudas soda piemērošanas gadījumā, apsūdzētā /pers. B/ gluži vienkārši var nespēt izpildīt un izciest viņai piemēroto sodu, ņemot vērā viņas ikmēneša ienākumus, tādejādi šis soda veids noteikti nesasniegs soda mērķi.

Arī sods - probācijas uzraudzība - apsūdzētajai /pers. B/ nav piemērojams, jo viņas personība neliecina par to, ka viņa būtu iesaistāma sociālās uzvedības korekcijas un sociālās rehabilitācijas pasākumos.

Tiesas atzīst, ka soda mērķis tiks sasniegts, apsūdzētajai /pers. B/ piemērojot sabiedriskos darbus, turklāt šāds soda veids, tiesas ieskatā, ir atbilstošs apsūdzētās /pers. B/ personībai, jo viņa ir darbspējīga, nav konstatētas saslimšanas un invaliditāte.

Lai gan tiesa pievienojās prokurora viedoklim attiecībā uz apsūdzētajai /pers. B/ piemērojamo soda veidu, taču tiesa uzskata, ka apsūdzētajai ir piemērojams mazāks soda mērs šādu apsvērumu dēļ.

Tiesa ņem vērā to, ka soda piemērošanai ir jābūt individualizētai, nosakot sodu jāņem vērā izdarītā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, un to, ka nav pieļaujams kādu no minētajiem faktiem ignorēt vai pieminēt formāli, neizvērtējot to būtību. Nav pieļaujams kādam no minētajiem faktiem piešķirt pārāk lielu nozīmi salīdzinājumā ar citiem (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma „Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" 2., 4.punktu*).

Personai ir konstitucionālas tiesības pieprasīt taisnīgumu, un tiesai ir pienākums katru lietu izskatīt taisnīgi. Lietas taisnīgas izskatīšanas būtisks elements ir piespriestā soda taisnīgums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. panta otro daļu sabiedrisko darbu kā pamatsodu nosaka uz laiku no četrdesmit līdz divi simti astoņdesmit stundām.

Taisnīgs sods var tikt piespriests tikai tad, kad tiek ņemti vērā visi lietas apstākļi. Tādēļ Krimināllikumā ir paredzētas iespējas tiesai, ņemot vērā visus lietas apstākļus, personai, kas izdarījusi noziedzīgu darbību, piespriest taisnīgu sodu.

Ņemot vērā humānisma un soda individualizācijas principus, kā arī konkrētos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, apsūdzētās /pers. B/ personību un to, ka nav konstatēti ne vainu mīkstinoši, ne vainu pastiprinoši apstākļi, tiesa uzskata, ka apsūdzētajai /pers. B/ soda mērs ir nosakāms virs minimālās sankcijas robežas t.i. 100 (simts) sabiedriskā darba stundu apmērā.

Tiesas ieskatā apsūdzētās /pers. B/ izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam ir gadījuma raksturs un tiesai ir radusies pārliecība, ka apsūdzētā /pers. B/ turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus, tādēļ tiesa atzīst, ka sabiedriskā darba 100 (simts) stundu piemērošana apsūdzētajai /pers. B/, konkrētajā gadījumā ir atbilstoša, samērīga, un vērsta uz Krimināllikuma 35. pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanu.

[7] Cietušais /pers. C/ ir pieteicis morālā kaitējuma kompensāciju 500 *euro* apmērā. Pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju tiesas izmeklēšanā uzturēja.

[7.1] Kriminālprocesa likuma 22. pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Krimināļprocesa likuma 22. pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju regulē likuma 26. nodaļa.

[7.1.1] Krimināļprocesa likuma 350. panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteiktā samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisku zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma [..]pamata.

[7.1.2] Saskaņā ar Civillikuma 1635. panta pirmajā daļā noteikto katras tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Panta otrajā daļā noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Savukārt, saskaņā ar minētā panta trešo daļu, ja šā panta otrajā daļā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums ir jāpierāda.

[7.2] Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības.

[7.3] Ņemot vērā, ka apsūdzētā /pers. B/ ir atzīta par vainīgu tīšu, vieglu miesas bojājumu nodarīšanā, apsūdzētajai ir pienākums atlīdzināt cietušajam /pers. C/ nodarīto morālo kaitējumu.

[7.3.1] Nosakot kaitējuma apmēru, tiesa ņem vērā Krimināļprocesa likuma 352. pantā noteiktos kompensācijas apmēra noteikšanas kritērijus - noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, psihiskas traumas, kā arī kaitējuma nodarītāja mantisko stāvokli, ievērojot saprātīgumu un taisnīgumu.

[7.3.2] Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskajās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Nosakot kaitējuma kompensāciju, ir jāievēro samērīguma princips; kompensācijai ir jāpilda taisnīguma, prevencijas un samierināšanas funkcija; jāsniedz apmierinājums cietušajai personai; kompensācija neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu; jāattur vainojamā persona no līdzīga aizskāruma izdarīšanas nākotnē; jāņem vērā judikatūra citās lietās, salīdzināmos apstākļos.

[7.4] Tiesa uzskata, ka, nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru, ir jāņem vērā arī vainīgās personas subjektīvā attieksme pret nodarījumu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagums un vainas forma, tādēļ tiesa ņem vērā, ka apsūdzētās /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējas kā mazāk smags noziegums. Savukārt, vērtējot apsūdzētās /pers. B/ attieksmi pret savu rīcību, tiesa konstatē, ka apsūdzētā /pers. B/ apzinās miesas bojājumu nodarīšanu cietušajam /pers. C/, bet savu vainu noliedz.

[7.5] Analizējot cietušā /pers. C/ fizisko un morālo ciešanu pakāpi, tiesa ņem vērā ciešanu pakāpi saistībā ar cietušā individuālajām īpatnībām, kā arī ņem vērā morālo un fizisko ciešanu raksturu.

[7.5.1] Ar fiziskām ciešanām jāsaprot fiziskas sāpes, bet ar morālajām ciešanām - bailes, pazemojums, stress un citas negatīvas emocijas.

Cietušais /pers. C/ tiesas sēdē paskaidroja, ka pēc notikušā ir izjutis fiziskas ciešanas, emocionāli jutās slikti. Notikušā dēļ divus mēnešus esot bijis paaugstināts asinsspiediens, trīcēja rokas.

Tiesa uzskata, ka cietušā /pers. C/ fiziskās sāpes ir pierādītas ar izrakstu no ambulatorā (traumu) pacienta medicīniskās kartes *(lietas 20. lapa)* un eksperta atzinumu *(lietas 16.-17. lapa)*, kurā norādīts, ka /pers. C/ konstatēti viegli miesas bojājumi. Minētais apstiprina faktu, ka cietušais /pers. C/ ir izcietis fiziskas sāpes *(skat. lietas 24.-25.lapa)*.

Savukārt pierādījumi par to, ka cietušais /pers. C/ pēc nodarītajiem miesas bojājumiem vēljoprojām izjūt to sekas, tiesai nav iesniegti un tādi nav atrodami arī krimināllietas materiālos.

[7.6] Analizējot cietušā /pers. C/ morālo ciešanu pakāpi, tiesai nav šaubu, ka apsūdzētā /pers. B/ ar noziedzīgo nodarījumu radīja cietušajam /pers. C/ morālu pārdzīvojumu - stresu un emocionālus pārdzīvojumus.

[7.7] Tiesa norāda, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis ir fakultatīvs kritērijs, kurš nav jāņem par pamatu nosakot atlīdzības apmēru, taču tiesai pret to ir jābūt iecietīgai.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētā /pers. B/ ir pensijas vecumā, strādā algotu darbu, dzīvo viena, citi apstākļi, kuri būtu jāņem vērā, vērtējot apsūdzētās mantisko stāvokli, tiesai netika ne norādīti, ne iesniegti.

[7.8] Tiesa, nosakot kompensācijas apmēru, ņem vērā, ka ar lielas kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina un morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par nodarīto, turklāt jāņem vērā, ka morālā kaitējuma kompensācija ir tikai viens no kompensācijas veidiem un neaizstāj cietušā mantai un veselībai nodarīto kaitējumu *(skat. Senāta 2021. gada 12. februāra lēmumu lietā Nr. 11261094816, SKK-73/2021)*.

Ņemot vērā minēto, tiesa nonāk pie pārliecības, ka cietušā /pers. C/ morālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms 200 *euro* apmērā, bet pārējā daļā nav nosakāms.

Tiesa uzskata, ka šāds morālā kaitējuma kompensācijas apmērs ir samērīgs.

Tiesa vērš uzmanību, ka saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 350. panta trešo daļu cietušajam netiek liegtas tiesības prasīt kaitējuma kompensācijas atlīdzinājumu civiltiesiskā kārtībā, izmantojot likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 350. panta ceturto daļu, pieprasot atlīdzību civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas samaksas.

[8] Tiesvedībā ir radušies procesuālie izdevumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināļprocesā - samaksa par zvērināta advokāta A. Vaģeļa veikto darbu 314,16 *euro* apmērā *(lietas 90., 92., 96)*, kuri saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 368. panta pirmo daļu ir piedzenami no apsūdzētās /pers. B/ par labu valstij, nosakot apsūdzētajai /pers. B/ 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanas dienas, procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai.

[9] Lietiskie pierādījumi lietā nav.

[10] Drošības līdzeklis apsūdzētajai /pers. B/ nav piemērots. Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 241. pantu apsūdzētajai /pers. B/ nav piemērojams, jo tiesa nekonstatēja tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka apsūdzētā izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 511., 520., 530. pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā, un sodīt ar sabiedriskajiem darbiem uz 100 (viens simts) stundām.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133. panta pirmo daļu /pers. B/, personas kods /personas kods/, ir pienākums pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, 10 (desmit) darba dienu laikā no dienas, kad spēkā stājies spriedums.

/pers. B/, personas kods /personas kods/, drošības līdzekli nepiemērot.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam /pers. C/, personas kods /personas kods/, morālā kaitējuma kompensāciju 200 *euro* (divi simti *euro*) apmērā.

Morālā kaitējuma kompensācija iemaksājama: cietušā /pers. C/, personas kods /personas kods/, AS "Citadele banka" kontā Nr. /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij procesuālos izdevumus par aizstāvja Alberta Vaģeļa sniegto juridisko palīdzību tiesā 314,16 *euro* (trīs simti četrpadsmit *euro* un 16 centi) apmērā.

Procesuālie izdevumi iemaksājami: Valsts kase, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV68TREL1060001239300, iemaksas mērķī norādot: vārdu, uzvārdu, personas kodu, krimināllietas numuru.

Noteikt /pers.B/ 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas morālā kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai, uzliekot par pienākumu iesniegt Rīgas pilsētas tiesai dokumentus par morālā kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu atlīdzināšanu.

Pilns spriedums ir pārsūdzams vai noprotestējams 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts – 2023. gada 27. martā.

Tiesnese Zane Aldiņa